

внмюсь, управляюсь съ стиркой: Рохаву (булче) като чума-та, Кирливо та не опрано. Ч. 265. Не мож, либе, да втасам Дрехя ти да си оперя; Ако се, либе, оперя, Не втасвам да се закърня. Д. 45, 18—21.

Опѣж *м. св.* **Опѣвамъ** *м. дл. 1*) отпою, отпѣваю: Понать бѣше ходилъ презъ велики пости на едно село да опява одного. Л. Д. 1870 р. 166. „Две-ти са мрежи попове, Што-то ша да ме опяватъ“. М. 133. 2) прославляю пѣсню: Всички ножове, чрезъ сила-та на които османли-те распрострѣхъ Мухаммедово-то учение, ся опѣвахъ, посвѣтывахъ имъ ся разни тържественни праздници. Л. Д. 1874 р. 243.

Опѣнци *с. м. мн. ч.* народная обувь (лапти): 'Си-те момчина тозлуди, Моето аро (*ал.* момче) опѣнци. М. 279. Богъ не гледа на нечисти упинци, (царвуле) а на чисто сръце. Кн. 9. Кога-то се ти роди, я си правехъ упинци (Шопска). *ib.* 61. Стѣгни си упинци-тѣ. Сир. Иди, та си връши работятъ. Ч. 225.

Опѣнченъ **Опѣченъ** *пр.* принадлежащій къ обуви „опѣнци“: Вы сте млади момци юнацы, Славенъ ся вами пят' отвори. Стѣганте упинчны ремаци! *Гн.* 121.

Опѣпамъ *м. св.* опущаю.

Опипомъ *нар.* бичуно: Но тѣ слѣви, правени опипомъ (на пипаніе) опыты разработили съ матеріалы за лѣкъсн-тъ наукъ. Л. Д. 1874 р. 148.

Описвачъ *с. м.* описывающій рукописи: Почтенній описвачъ да скопирува поне една страница отъ описуема-та ржконись. Л. Д. 1870 р. 131.

Опѣтамъ *м. св.* **Опѣт(у)вамъ** *м. дл. 1*) испытаю, испытываю; попробую, пробую: И ми влезе въ темна конушница, И опитвить деветь атли кони. М. 65. Немá не знаете, че ржкята е дадена отъ Бога сѣки да ъ опитва? Тб. 93. Щомъ като ъ (кокошк-тж) улови, опитва ъ да ли има яйце. Л. Д. 1870 р. 168. 2) спрашиваю, разспрашиваю: Опитвить Янкула добаръ юнакъ: „Ай ви вѣ млади байрактари! Съ кой мисля дженккъ ке сторите. М. 96. Поминуамъ, намивуамъ и за Грозда опитуамъ. М. 467. **Опѣтамъ** са **Опѣт(у)вамъ** са попытаюсь, пытаюсь; постараяюсь, стараюсь: Правителство-то не ся забави да ся опита да распрьсни народни-тѣ прѣдставители. Л. Д. 1872 р. 184. Още ранени-тѣ не баха ся пребрали, кога-то тѣзи багабонти ся опитаха, за втори пжть, да подигнатъ въ Парисъ междуособна война. *ib.* р. 178. **Опѣтвамъ** си **честá** (жѣсмета) попытаю счастья: Умень чловѣкъ само съ малко си опитва честь-тж, кога има надѣжда за печалъ. Л. Д. 1873 р. 218.

Опитенъ *пр.* **Опитность** *с. ж.* опытный,—ность.